

*Νέα Σκηνή : « Ἡ Τζένη μὲ τὸ γέλιο τῆς » ὑπὸ Δος
Εὐγενίας Ζωγράφου.*

ΔΥΣΤΥΧΩΣ δὲν παρευρέθημεν τὴν βραδειὰν ἐκείνην
εἰς τὸ θέατρον καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ γράψωμεν
κριτικὴν.

*Νέα Σκηνή : « Διὰ τὸ Χρῆμα » δράμα μεγάλου Ἑλλη-
νικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ Ι. Δεληκατερίνη.*

ΕΙΝΑΙ ντροπή. Καὶ Νιάμ — Νιάμ νὰ ἤμεθα, καὶ
πάλιν ἓνας συγγραφεὺς θὰ δυσκολεύετο νὰ παρου-
σιάσῃ μπροστὰ μας τέτοια ἔργα. Ὅχι πιά ἀηδίαν μὰ
ἀγανάκτησιν αἰσθάνεται κανεὶς. Τόσο λοιπὸν πίσω
εὗρισκόμεθα, καὶ τόσο ραγιάδες εἴμεθα, ὥστε ἐπὶ ὄλο-
κλήρους ὥρας νὰ καθήμεθα ἥσυχοι, ἀνεκτικοὶ καὶ

ιώβιοι, καὶ κανεὶς νὰ μὴ σηκωθῆ, νὰ διαμαρτυρηθῆ,
νὰ φωνάξῃ;

Εἶναι νὰ τρέμη κανεὶς συλλογιζόμενος τὴν ἐρημί-
α του ὅταν, τὴν στιγμὴν ποὺ αὐτὸς ἔτσι ζῆ καὶ αἰσθάν-
εται, δίπλα του ἓνας intellectuel τάχατε, ἓνας « Λό-
γιος », τόσο διαφορετικὰ καὶ ὀττεντότια ἀντιλαμβάνεται
ἀκόμα τὴν Τέχνην καὶ δίπλα μας — καὶ πίσω καὶ
μπροστὰ μας — παντοῦ μᾶς περιζώνει ἓνας ὄχλος ποὺ
ᾠρεύεται καὶ χειροκροτεῖ.

ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΨΗΛΟΡΕΙΤΗ